

er det at forstaa. Efter min Mening bliver ikke Anvendelse for det i næste Finansaar — hvad man dog ikke kan vide, men denne Holig, der bydes, er ikke bygget — men Forslaget kommer tidligt, fordi Videnskaberne's Selstab ved sin Direktør har ønsket om muligt at være sikret i saa Henseende. Det er nemlig for et Selstab, hvis Økonomi er meget spændt, ikke let at tage en Bestemmelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilbud af Holig, naar der ikke paa anden Maade er sikret det et Udvælgent for den Holig, det har haft fra Statens Side. Hvad der er ydet fra Selskabets Side i en Række af Aar, er jo meget vigtigt og betydningsfuldt, og særlig yder det jo ogsaa — hvad der er fremhævet i Selskabets Andragende — Universitetsbiblioteket, altsaa en Statsinstitution, det Gode, at det frit, fordi Selskabet ikke selv har noget Sted at opbevare det, overlader Biblioteket det meget betydelige Antal af Skrifter, som tilsendes det i Kraft af dets Forbindelser med Udlandet. — Jeg skal i Henshold til de Udtalelser, den ærede Ordfører kom med, om, at det ikke er endeligt, hvad der nu er foreslaaet med Hensyn til Marine-maler Vocher, erklære, at jeg skal være villig til at forme Forslaget paa en hvilken som helst Maade, Udvalget maatte mene vilde give tilstrækkelig Garanti for det. Udvalget ønsker, nemlig at der ikke paa denne Bevilling senere skal kunne støttes noget Krav paa Oprettelsen af en Skole eller lignende for Statens Regning.

Indenrigsministeren (Høring):

Til den højtærede Kultusministers Udtalelser angaaende Anlæget af en Station paa Østkysten af Grønland skal jeg føje nogle Bemærkninger ud fra de Interesser, hvis Varetagelse hører under Indenrigsministeriet. Den ærede Ordfører indvendte mod dette Foretagende, først at det medførte meget betydelige Udgifter. Jeg skal da i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa, at en Del af de Udgifter, der staa paa Ministeriets Budget, nemlig til Koloniernes Forskning, er 15,000 Kr. til Indkøb af de Varer, der skulle udsendes til Stationen for at tjene dels til Forskning af det danske Personale, der sendes ud til Stationen, dels ogsaa til Salg til Grønlænderne, og den maa være saa rigelig, at den kan gælde for en længere Aarrække. Men til denne Udgift vil svare en tilsvarende Indtægt. Derom er der ogsaa gjort en Bemærkning i Budgettet; man har kun ikke paa Budgettet i indværende Aar kunnet føre Indtægten op, da man selvfølgelig ikke vil kunne saa Indtægt det første

Aar, Stationen er der. Nogen virkelig Udgift er altsaa disse 15,000 Kr. ikke. Paa Budgettet er der endvidere anslaaet til Besæjlingsudgift 30,000 Kr., fordelt mellem Indenrigsministeriets og Kirke- og Undervisningsministeriets Budgetter. Den Gang Budgettet blev lagt i Sommer, maatte vi gaa ud fra, at denne Besæjling maatte kræve ekstraordinære Foranstaltninger, det vil sige Befragtning af fremmed Skib, enten saaledes, at man befragtede et Skib til Besæjling af selve Østkysten, eller saaledes, at man frigjorde „Hvidbjørnen“ — det Skuebarkskib, der tilhører den grønlandske Handel — fra Besæjling af Østkysten, og lod det besæjle Østkysten, medens man i Steden for „Hvidbjørnen“ befragtede et fremmed Skib til at besæjle Østkysten. Saaledes maatte man lægge Budgettet. Efter at imidlertid Rekvizitionerne over den Udsending, der skal gaa ud i Aar til Kolonierne paa Østkysten, ere hjemkomne, og efter at de ere behandlede og Besæjlingsplanen lagt, har det vist sig muligt at undgaa Befragtning af fremmed Skib. Vi kunne frigøre „Hvidbjørnen“ for den sidste Tur til Østkysten saa tidligt, at den kan foretage Besæjling af Østkysten, og herved vil altsaa Udgiften til Stationens Oprettelse, for saa vidt den kan ske i Aar, kunne blive betydelig nedbragt; jeg vil anslaa denne Nedsættelse til en 20,000 Kr., altsaa 10,000 paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget og 10,000 paa Indenrigsministeriets. Hermed reduceres den virkelige Udgift meget betydeligt, saa jeg haaber, den ikke vil kunne vække saa meget Anstød, som den ærede Ordfører mente, at den burde gøre. — Man har dernæst henvist til, at Bestyrelsen af Kolonierne i Grønland i en længere Aarrække havde givet et betydeligt Understud. Det er rigtigt, at Kolonierne have givet Understud i de 7 sidste Aar, desværre. Det har været daarligere Tider; det er Tranpriserne, der dominere i saa Henseende, og de ere komne saa langt ned, som de vel nogen Sinde kunne komme, naar det overhovedet skal kunne betale sig at producere Tran. Vi kunne altsaa haabe, at der dog vil indtræde Forbedring i Priserne i den nærmeste Tid — ja, ikke i Aar eller til næste Aar, men dog ad Aare, navnlig derigennem, at Produktionen vil blive mindre, fordi den som sagt ikke kan betale sig. Imidlertid bør jo dette Hensyn til Koloniernes økonomiske Stilling i Oieblikket ikke kunne have nogen afgørende Betydning, eller bør i alt Fald ikke have det med Hensyn til Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Station paa Østkysten. Det er dog nærmest Hensynet til Befolkningens eget Liv, der i saa Henseende bør være afgø-